

Hautsi ez dadin katea

Julen LEKUONA

AURKEZPENA

Isilaldi luze baten ondoren, berriro plazara dator Julen Lekuona. Lehenengo eta berriz, bere kantugintza osoa, edo oso xarnarra, aurkeztu nahi du "Egan" ek argitaratzen duen bilduma honetan. Gero, aldizkari hau "Pagoarte"n uztailean aurkezten denean, kantaldi bat emango du bilduma honetako kantu garrantzitsuenekin.

Azkenik, disko bat ere jendarteratu nahi luke urtearen azkenean, kanta zaharretatik czagutuenak aurkeztuz, eta berrietatik aukera bat eskainiz.

Bildumaren izenburuan doa ekintza honen helburua: "Hautsi ez dadin katea". Ekintza metaforikoak. katea hausteak, garbi erakusten du Julen Lekuonaren asmoa; ez du nahi hausturarik izan dadin euskal munduarekin lotzen gaituen gizarte eta kultur mailako lokarriak apurtuz, eta nahi du, ez dadila etenik izan euskal kantagintzaren tradizioan, berak dezaken hura jarri nahi duelarik zeregin horretan. *Katea haustea* hartu daiteke ere, Julenek ez duela nahi hartzaileekin, eta bereziki garai hartakoekin, izan zuen harreman estua eteterik, hain zuzen berak, gutxi asko, beti iraun baitu kantu berrien sorkuntzan. Oraingo ahalegin hau izan dadila nahi du, batetik euskal kantagintzaren sendogarri, eta bestetik, lagungarri ere bai, hartzaileen munduarekin duen lotura adierazteko eta sendotzeko. Herriak jakin dezala ez dela eten Julenen kraziozko eskaintza, eta ez duela hausterik nahi hartzaileekin izan duen harreman estu hori.

Julen Lekuona Oiartzunen jaio zen 1938an. Etxetik, bai aitaren eta bai amaren familietatik, kantu-tradizio ugariaren jabe dela esan behar, "Etxetxiki" eta "Berinberri" baserrietako auzolegeetik. Musika-ikasketak, lehenik triple bezala, herriko "Schola Cantorum"-en egin zituen. Gero seminarioan, eta urrats bereziak aipatuz, armonia ikasi zuen Iruretagoiena Hemaniko irakaslearekin, garai hartan, baita ere, musika gregorianoa ikastaldi mugatueta parte hartu zuelarik, bai Montserrateko abadian, bai Salamancan, aita Mazarraga klaretianoak antolatutako ikastaro trinkoetan. Garai haietan Oiartzungo Txistularien Bandako partaide ere izan zen, silbotea zelarik jotzen zuen musika tresna.

Hirurogeigarren hamarkada hasi bezain laister, garai hartako kantautore erlijiozkoen bideetatik, adibidez sona handia zuten Aita Duval-en eta Soeur Sourire-n urratsei jarraituz, kantautoretzari ekin zion Julenek, Hernanin fusilatu zuten osaba Martini lehengo kantua onduz, 1963an. Hortik aurrera, Julenek kantu-bilduma ontzen jarraitu zuen, bere joera berriko lekukotza bakarkaginez, harik eta "Ez dok Amairu" taldea sortu zen arte.

Mugimendu honetan hasi aurretiko abestiekin, eta sartu berria zen hartako kantuekin, bi disko argitaratu zizkieten Caracasen, "Discos Gudari" etxean, 1965ean eta 1966ean.¹

Handik laister, 1966 eta 1968an, "Ez dok Amairu"ren izenpean, beste bi diska argitaratzen ditu, jendaurrean aurkeztutako kantu esanguratsuenekin hornituak.² Diskogintza hauetan aurkezten dira Julenen abestirik ezagunenak eta, behar bada, gatazkatsuenak ere bai, orduko egoeratik begiratuta.

Julen Lekuonaren kantugintzan oso erabakiorra izan zen Bizkaiko apaiz talde batek Derioko Seminarioan egin zuen itxialdia, eta, hango giroa eta kantuak jasoz, "Gogor" izeneko diskoa plazaratzea. Beronetan Julenen kantu hauek datoz: "Hiltzaile bat beze-

(1) "Egia" n° 1 (EDA aurretik), "Discos Gudari" (EP 001) 1965, S.

"Egia" n° 2 (EDA aurretik) "Discos Gudari" (EP 002), 1965, S.

(2) "Ezdok Amairu" - "Cinsa".(CIN-138),1966,S

"Ez dok Amairu" - "Edigsa HG". (HG-3) 1968, S.

Disko hau osatzeko hamalau abesti aurkeztu zituen zentsuran, eta hiru bakarrik ontzat eman zizkieten, hiruok izan zirelarik disko honetan azaldu zirenak.

la", "Ez, ez dut nahi" eta "Eliza pobrea".³ Bizkaiko apaizon ekintzak, ondorio latzak ekarri zituen protagonistentzat, denok dakigunez. Gure kantariari gagozkiolarik, zentsurak eta eliz debekuak galerazi zioten jendaurrean abestea, eragozpen hauek eta beste zailtasunek, hasten dutelarik Julenen isilaldia kantuen alorrean, ia oraintsu arte iraun duen mutualdia.

Hala ere, Julenek ez dio inoiz utzi kantugintza pertsonalari. Diogunaren lekuko, gaurko aurkezpen honetan zortzi kantu ditu garai hartakoak, eta hogeitabi oraintsukoak. Honek erakusten digu gaurko bildumak gehienbat kantu ezezagunak eskaintzen dituela eta kreazioan diharduela Julenek, batez ere, 1998tik honantz.

Mende laurden bateko isilaldia iragan ondoren, askoz ere helduago dela esango nuke Julen Lekuonaren kantugintza. Gaien tratamenduan protestatik baladara egin du txango, hitzok esanahi gaurkoratuan hartuz. Gehiago lantzen du testuaren egitura, metrikoa eta dinamikoa; jantziago dakar hitzen alderdi konnotatiboa eta aberatsago metaforen jokoa. Eta ez dut aipatzen musikaren alderdirik, ez delako menderatzen dudan arloa.

"Hautsi ez dadin katea": hau da Julenek aukeratu duen ikur-hitza. Ez du hausturarik nahi euskal munduarekin, euskal kantugintzarekin, euskal hartzaileekin. Isilaldiak dakarzkien aldaera guztiekin dator: behar adinbat ahalegindu ez izanaren hutsu-neekin, baina, baita ere, giza heldutasunak berekin dituen dohain guztiekin.

Uste dut parada ona izango dela hau, kantautore bat berriro gure artean sentitzeko, lehendik hona egin duen aldaketa ikusteko eta kantu-bokazioa ez dela inoiz hiltzen gogoan hartzeko.

JUAN MARI LEKUONA.

(3) "Gogor", "Agorrila" 30-15, T. Lehenengo bi kantuak ahotsetara armonizaturik daude, hirugarrena X. Amurizak abesten duelarik, apaiz taldeak lagunduta.

ILARGIRA NOA

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1965

A-gur, - a-gur, a-gur, i-lar- - gi-ra no-a A-gur, - a-gur, a-gur, i-lar- - gi-ra no-a Ne-re-kin da-maz kit pen-tsa-ki-zu-nak Ne-ro-ne-kin e-zin i-ku-si-ak, ne-ro-ne-kin go-se ta gor-ro-to-ak, ne-ro-ne-kin in-bi-di-guz-ti-ak E-ta o-rain e-zin i-lar-gi-ra jo-an; e-ta o-rain e-zin i-lar-gi-ra jo-an.

Agur, agur, agur
ilargira noa. (bis).

1. Nerekin damazkit pentsakizunak.
Neronekin ezin ikusiak.
Neronekin gose ta gorrotoak
Neronekin inbiri guztiak.
Agur...
2. Emen uzten ditut nahirik onenak.
Emen pakea ta osasuna.
Emen gizonaren eskubideak.
Emen danontzat askatasuna.
Agur...
3. Amets orla bart gaezan egin dut.
Amets onek jarri nau poztuta.
Baina Almeriako bonba orrek
utzi dit ametsa zapuztuta.
Eta orain ezin ilargira joan (bis)

AI ZAK, HI.

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1966

Ai-zak i! ka-le-an bel-du-rrez o-an o-ri, ai-zak
i ka-le-an bel-du-rrez o-an o-ri A-bri-go-an so-la-pak al-
ta-ta o-a, txape-la be-gi-ta-ño sar-tu-rik, ez duk a tze-ra be-gi-ra-tu-tzen
e-re i-ñor o-te da-to-rren i-ka-ra-tu-rik. Ai-zak

Aizak, i!
Kalean bildurrez
oan ori! (bis).

1. Abrigoan solapak
altxata oa.
Txapela begitaño
sarturik.
Ez duk atzera
begiratutzen, ere,
inor ote datorren
ikaraturik.
Aizak, i!....

2. Ez aiz piyo
ire etxean, ere.
Ez duk inorrek
konfiantzarik.
Arropak, ere,
erregistratzen dituk,
ba ote daukaken
mikrofonurik.
Aizak, i!...

3. Utzi itzak
pintura poteak.
Gorde ondo
ire osasuna.
Pentsatu, gero,
gaurko egunez
kinielatan zegok
etorkizuna.
Aizak, i!...

AMONAREN SUKALDEA

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Ne- gu- a zen lu- ze, ne- gu- a, i- zo- tze-
tan gal- du- a. Su- ton- do- an be- ro ka- tu-
a, go- xo lo- ak har- tu- a. Ma- ia- ren az- pi-
an sar- tu- a ar- di txa- kur su- tsu- a. A-
mo- na- ren ji- ran bil- du- a sen- di zo- ri on- tsu-
a I- lu- na- ren zai. I- lu- na- ren zai.

1. Negua zen luze, negua izotzetan galdua. Sutondoan bero katua, goxo loak hartua. Maiaren azpian sartua ardi txakur sutsua. Amonaren jiran bildua sendi zoriotsua. Ilunaren zai. Ilunaren zai.

2. Atzeko leihotik haizea, ulu kantuz ernea. Larazetik pertza betea, mugiz gure gosea. Talo egiteko orea, maira baitan gordea. Amonaren zentzu luzeak zaintzen du sukalde. Aitonaren zai. Aitonaren zai.

3. Afaldu aurretik kantua, bihotzetik sortua. Bertso zahar paperen lekuak hartzen du astindua. Gero errosario santua zintzo erreztatua. Amonak ohera besuan darama aingerua. Ametsaren zai. Ametsaren zai.

Err.: Ilunaren zai
Aitonaren zai
Ametsaren zai.

ANTZAREN HEGO LUZETAN

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

An-tza-ren he-go lu-ze-tan bi-zi nahi-a-ren se-na.
Ba-ke-a-ren i-zer-di-tan dau-kat i-txa-ro-pe na. Nor o-te da e-
ro-ri-ko? Nor i-zan-go az-ke-na? Bi-de gu-ru-tze ho-ne-tan
gal-du-rik da-to-rre-na. Ba-i, Ba-i, ba-i, ba-i, ba-i
ba-i, -ba-i, ba-i ba-i, ba-i, ba-i, ba-i

1. Antzaren hego luzetan
bizi nahiaren sena.
Pakearen izerditan
daukat itxaropena.
Nor ote da erriko?
Nor izango azkena?
Bide gurutze honetan
galdurik datorrena.
Bai...
2. Gure amaren irria
berriz dut ikusiko,
gera zaharraren hozkia
baitugu itzaliko.
Sofrikario mundua
menturaz estaliko.
Adeitasunaren argi
Ote haiz itzuliko?
Bai,Bai...
3. Marrazo harrapariak
bota dute sarea.
Bidean galdutakoak
oroitzapen gurea.
Mesfidantzak bitez hautsi
har dezagun airea.
Inork ez baitu nahi hemen
hilerriko pakea.
Bai, Bai, Bai...
4. Bortuetako zingira
amets erakarlea.
Itxaropenez geroa
datorkigu betea.
Gure herriko plazetan
dantzan borondatea
Zabal dadila eskatuz
askatasun atea
Bai, Bai, Bai, Bai...

ARRATS LUZEETAN

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

A-rrats lu-ze-e-tan, ar-gi-a-me-tse-tan, noiz
bait-e-gin-go den noiz-bait i-zan-go den gi-zo-na-ren
zai. Ez du-gu bil-du-rrik e-zetz e-sa-te-ko, ez
du-gu bi-de-rik ba-ietz en tzi-te-ko. Den-bo-ra ba-do-a us-
te-ga-be-tan, goi-ze-ko i-za-rrik ez den u-ne-tan, ne-
gu-bel-tze-tan.

1. Arrats luzeetan argi ametsetan, noizbait egingo den noizbait izango den gizonaren zai. Ez dugu bildurrik ezetz esateko, ez dugu biderik baietz entzuteko. Denbora badoa ustegabetan, goizeko izarrik ez den unetan, negu beltzetan.
2. Eskutik eskura, ordutik ordura luzatzen dijoan, bukatzen dijoan gure eguna. Lehengo burdin zaharrek bezaigute esan. Ola zahar gizonek mamiturik eman, nun den esperantza, nun den bakea. Elkar agurtzeko dugun gunea, surik gabea.
3. Etorkizun gaitzez, geroaren autsez, bete beharreko, luzaz irauteko gure golkoa. Pettan begi xuri ezazu ixuri gure baratzean udaberri gorri dezagun atsedean lur atarian, bide gurutzeko itzal haundian, haritz azpian.

BERROGEI URTE

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1994

A-tzo goi-ze-an i-ru-di lu-ke go-rriz zi-tzai-gun bi-ho-tza
be-te. Mar-go xu-ri-tan a-me-tsak ber-de, el-ka-rrri
hel-duz bi-zi-tza gu-re. Gi-za mi-to-ak in-gu-ru bi-de. Hauts bi-tez
da-nak, hau-tsi dar-da-rrez. E-man-go di-gu, mai-te a, ba-bes. Pa-ke-u-
xo-ak i-lu-na-ba-rrez.

1. Atzo goizean irudi luke, gorriz zitzaigun bihotza bete. Margo xuritan, ametsak berde, elkarri helduz, bizitza gure. Giza mitoak inguru bide. Hauts bitez danak, hautsi dardarrez. Emango digu, maitea, babes, pake uxoa ilunabarrez.
2. Berrogei urte azkar joanak, ohi ederraren lekuko zamak; negar malakoak, parre algarak, abestu digu haize otxanak. Ikusi beza gurekin danak, maitasunez blai bizi geranak. Seme alaben seme alabak, gure ondoan ditugu danak.
3. Mendi gaineko pago tantaia, izarren kabi, zeru usaia, koka lekua, gure sabaia, lorez lehertzeaz dugun garaia. Esku lotuak bihotz alaia; denak begiko da gure nahia. Zatozte danak, hau zuen kaia. Zabaldu digu zuentzat mahaia.

BAKEA ZER HAIZ?

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1999

Ba-ke-a, zer haiz? Zer du-kek gu-re-kin ha-se-rre?
Ba-ke-a nun haiz? I-kus-ten hau-gu au-rrez au-rre. E-t sai o-te
haiz, e-t sai en al-de? He-si di-re-nen gor-te-si-en tru-ke. U-so zu-ri-
a, u-so bel-dur-ti-a, u-so ne-gar-ti-a, u-so hies-la-ri-
a. I-no-ren tzat, i-no-ren-tzat hai-za? i-no-ren-tzat gor-de-
a? i-no-ren-tzat mer-ke-a? Ba-ke-al! Ba-ke-al!
Nun o-te haiz tris-te-a?

1. Bakea zer haiz?
Zer dukek gurekin hasarre?
Bakea nun haiz?
Ikusten haugu aurrez-aurre.
Etsai ote haiz,
etsaien alde?
Hesi direnen
gortesien truke.
Uso zuria,
uso beldurtia,
uso negartia,
uso iheslaria.
Inorentzat,
inorentzat haiza?
inorentzat gordea?
inorentzat merkea?
2. Itsasoetan,
pirata moduan atzetik.
Liburuetan,
ikerlarien mantupetik.
Zenbat intziri?
zenbat galdera?
Hainbat paretia.
Hainbat nun zera?.
Estalpe gotor,
estalpe gogor,
estalpe emankor,
estalpe altxor.
sahietsean,
sahietsean hago,
sahietsean ixil,
sahietsean hurbil.

Bakea! Bakea!
Nun ote haiz tristea?

Bakea! Bakea!
Nun bizi haiz, maitea?

3. Nekea gainez,
hainbat urtetan egin lanez.
Gurean minez,
jasan dugun herio gaitzez.
Asperturikan,
gogaiturikan,
ezin batera
etorririkan.
Jainkoa buru,
deabrua aburu,
ajola ote du
nor den gualburu.
Karriketan,
karriketan doa,
buru makurretan,
lagun bilaketan.
Bakea! Bakea!
Behar haugu gurea.

BASTIAN

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Bas-tian i-ze-ne-ko gu-re bi-hu-rr-i-ak ja-kin mi-nez di-tu
e-za-rr-i be-gi-ak gal-de-re-tan bil-duz ja-kin-tza guz-ti-ak
es-ku-ra-tu nahi-rik be-re fan-ta-si-ak. Bas-tian, Bas-tian!
gu-re a. Har-tu zak a-do-re-a. Bi-zi-tza duk hi-re-a,
ze-lai lo-rez be-ta-

1. Bastian izeneko
gure bihurriak
jakin minez ditu
ezarri begiak
Galderetan bilduz
jakintza guztiak.
Eskuratu nahirik
bere fantasiak.

Errep: Bastian, Bastian!
gurea.
Hartu zak adorea.
Bizitza duk hirea,
zelai lorez betea.

2. Irudimena du
amari begira.
Odolak deitzen du
bere iturrira.
Nork daraman daki
goiko eguzkira,
txori kantarien
koru nagusira.

Errep: Bastian...

3. Beti dasta ezak
hire biziera,
ludi oihartzuna
sartuz bihotzera.
Zuhaitzen haizea
hirezat aukera.
Hori duk bidea
askatasunera.

Errep: Bastian...

BEGI ARGÍ

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Be- gi ar- gi zu- en i- zen ne- re bi- ho- tze- ko da- mak
Ne- gu go rri- ko i- ka- rak no- ra e- ra- man zu- en? Ge- roz- tik tris- te na-
bi- la, i- zar o- ro- ri gal- dez- ka, a- zal- duz ba- rru- ko kez- ka
mai- te- e- na- ren bi- la. Zu- gai- tze- tan ai- re an, i- tsa- so- ko ur haun-
di- tan o- te? Be- gi ar- gi nun za- bil- tza mai- te? Ni u- tzi- rik gau- e- an.

1. Begi argi zuen izen nere bihotzeko damak. Negu gorriko ikarak, nora eraman zuen? Geroztik triste nabila, izar orori galdezka, azalduz barruko kezka, maiteenaren bila.
2. Hodei beltzetan igari, argirik ezin ikusiz, udaberria biluzik, bizitzaren pozgarri. Erotzeart dut bihotza, begiak nere ez dira, burua mundu guztira, eskatuz heriotza.
3. Ametsak zaizkit agortu, orroto dut gau-erdia. Hautsi da nere kabia. Nork ote nau zigortu? Mozkorra doan antzera balantzaka dut pausoa. Ez dator nere usoa ni berriz esnatzera.
4. Badaukat itxaropenik, gaueko sorgin izarrez, Begi-argi zure itzalez altxako naiz utsetik. Egun batean zurekin piztuko naiz bizitzara, ametsetakq lotara joango gera elkarrekin

Errep: Zuhaitzetan, airean,
itsasoko ur haunditan ote?
Begi argi non zabilta, maite?
Ni utzirik gauetan.

Errep: Zuhaitzetan...

Errep: Zuhaitzetan...

Errep: Zuhaitzetan

DONOSTIYA

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Do- nos- ti- ya- ko, Do- nos- ti- ya- ko ka- le er- tze- tan
ni- jo- a. Nun di- ra fes- tak? Nun kar- na- ba- lak? Nun Do- nos-
ti ai- ro- so- a? Tu- ris- ta jen- de be- ne- ra- ga- rri,
sos- e- kar- le ta- juz - ko- a. Al- fon- bra per- sak
es- trei- na- ga- rri, on- gi har- tu kan- po- ko- a.

1. Donostiyako, Donostiyako
kale ertzetan nijo
Nun dira festak? Nun karnabalak?
Nun Donosti airosoa?
Turista jende beneragarri,
sos ekarle tajuzkoa.
Alfonbra persak estreinaragari,
ongi hartu kanpoko.
2. Donostiarra, donostiarra,
Zein duk hire bihotz kolpe?
Arrotz eskolan meritu haundi,
etxeko gauzetan berde.
Erreal bikoz dizdiragarri
kalean jarririk haute.
Etxeko gauzak usteltzen dituk
haizerikan hartu gabe.
3. Donostiyatik, Donostiyatik
zabaltzen da eder fama.
Nori galdetu autobusean
nork ordaintzen duen zama.
Udaletxeko terrazan danba
kanoi zaharraren eztanda.
Donostiaren festa bakarra,
etxekoen danborrada.
4. Donostiyaren, Donostiyaren
xarmantasuna nun datza?
Kaxkarin jende maitagarrien
farranda, kantu ta dantza.
Anoetako kirolegeiak,
Orfeoiazen gohi-hatsa,
Alde zaharreko pintxo gozoak,
eta Kontxako hondartza.
5. Donosti maite, Donosti maite,
eroria pekatuan.
Arrotz hizkuntzak erabili ta
eusquera han museuan.
Umorearen sena gain-behera
ta inor gutxi kantuan.
Horrela ezin sekulan sartu
donostiarrik zeruan.

EGIN KARRAXI

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1967

1-Bi- de- e- ta- ko ha- rri- ak e- gin - ka- rra- xi! E-
rri ba- rru- ko zu- aitz zi- kin- du- ak, ka- i- le- ta- ko txo-
ri ma- rran- ta- tu- ak, se- ño- ri- ten za- kur per- fu- ma- tu- ak, i- ba- ie- ta- ko
ur a- par- tsu- ak. E- gin ka- rra- xi - e- gin bai - ka- rra- xi
3- l- ño- ren men- pe zau- de- ten - a- rra- zak fu- si- len bil- dur ze- ra
ten - e- rri- ak au- ta- tze- rik ez de- zu- ten na- zi- o-
ak, pro- pa- gan- dak bu- ru- a an- tzu- tu- ta- ko ak, go- se- ak il-
tzen zau- de- ten guz- ti- ak. E- gin - ka- rra- xi! e- gin bai - ka-
rra- xi.

1. Bideetako arriak, egin karraxi!
Erri barruko zuaitz zikinduak,
kaiotetako txori marrantatuak,
señoriten zakur perfumatuak,
ibaietako ur apartsuak.
Egin karraxi! Egin, bai, karraxi!
2. Libertaderik gabeko gizonak,
nagusiak explotatutakoak,
diru-truke saldutako fulanak,
zer-esanaren bildur zeratenak,
jaio baino leen enterratuak.
Egin, karraxi! Egin, bai, karraxi!
3. Iñoren menpe zaudeten arrazak,
fusilen bildur zeraten erriak,
autatzerik ez dezuten nazioak,
propagandak burua antzututakoak,
goseak iltzen zaudeten guztiak.
Egin, karraxi! Egin, bai, karraxi!

EZ DAKIT

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Ez da- kit zer den, ez da- kit - - no- ra- bi- de a- rotz ho-
 ne- - tan - hil ha- rri- en iz- kri- bu- e- - tan
 ba- rru- an zer den ez da- kit. - - Si- nis- me- na- ren u- sa-
 ie- - tan - sen- ti- pen i- raun- -ko- rra, be- gi bis- ta- ren ar- gi-
 e- - tan za- lan- tza i- hes- ko- rra. Zer den de- si- - o,
 zer den e- gi- - a. Nork ar- gi- tu ko dit goi- za? -
 Cod
 Ez da- kit zer den, ez da- kit

1. Ez dakit zer den, ez dakit,
nora bide arrotz honetan,
hil harrien izkribuetan
barruan zer den ez dakit.
Sinismenaren usaietan
sentipen iraunkorra;
begi bistaren argietan
zalantza iheskorra.
Zer den desio,
zer den egia.
Nork argituko dit goiza?.
2. Ez dakit nor den, ez dakit,
mundu zahar honen egilea.
Nahasketa denen babeslea,
nor arraio den ez dakit.
Maindire zuri kolorea
gizonen bihotzetan.
Behar da behar adorea
bizi nahi zail honetan.
Argi bekigu
fedez zaharrak
nor den gure maitalea.
3. Ez dakit nola, ez dakit,
itzaltzen den ilunabarra,
egindako lanen kondarra
nola lotzen den ez dakit.
Hezurren dar-dar hotzikara
esnatuz lur guztia.
Hautsetan suntsitu beharra
ote da historia.
Ez du zentzurik.
Diot bakarrik
nola bukatu hain errez?
4. Ez dakit zein den, ez dakit,
kontu beltz honen amaiera,
ordularien kontaera,
ez dakit zein den, ez dakit.
Bizitza denez jarduera,
freskatu bihotz eri.
Kantatu gauen bukaera,
kantatu udaberri.
Zein da azkenik
bizitzen dena
gizonen kondaira baizik?

EZ, EZ DUT NAI

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1966

Ez - ez dut nai, ez, ez, ez, ez o- la-
ko zi- bi- li- za- - zi- o- rik. Ka- io- la- - ren a- da- rrak di- tu-
gu al- bo- an Es- kuin- da- - rrek es- ku- a za- bal du jux- tu-
an Zi- gor in- - da- rren men- pe, ti- ro- ak go- go- an. o- rre-
la bi- zi- tze- rik ez da- go - mun- du- an. Ez, - ez, dut
nai, ez, ez, ez. ez o- la- ko zi-
bi- li- za- - zi- o- rik.

Ez, ez dut nai
ez, ez, ez
ez olako.
zibilizaziorik

1. Kaiolaren adarrak
ditugu alboan.
Eskuindarrek eskua
zabaldu juxtuan.
Zigor indarren menpe
tiroak gogoan.
Orrela bizitserik
ez dago munduan.

2. Poliziak nun-naitik
zerbait egitean,
pentsatu arazi nai
makil indarpean,
Irudi du gerala
kaiola batean
jarritako txoriak
fusilen menpean.

3. Orregatik ez dut nai
gizonen kutsurik.
Zibilizazioaren
sasi jaungoikorik.
Libre nai dut biotzez,
libre loturetik,
basurdearen gisa
ortzak estuturik.

FUTBOLA

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona

Urtea: 1998

Goi- zal- de- ko gan- ba- re- tan lo go- xo- en ma- ga- le- tan bi- zi
 bi- zi gu- re i- ru- di- me- na. Ma- ia- tza- ren he- ga- le- tan, ho- dei
 gu- zi- en gai- ne- tan, i- za- rre- tan du- gu i- txa- ro- po- na.
 E- gun ar- giz, ten- tu guz- tiz es- na- tzen ga- ra.
 Coda
 c- gu- na as- te- an.

1. Goizaldeko ganbaretan
 lo goxoen magaletan
 bizi-bizi gure irudimena.
 Maiatzaren hegaletan
 hodei guzien gainetan
 izarretan dugu itzaropena.
 Egun argiz,
 tentu guztiz
 esnatzen gara.
2. Sasi guztien gainetik,
 hodei guzien azpitik
 gure sorginen betiko mitoa.
 Ameslarien barrutik
 jaiotzen den momentutik,
 aska liteke ideien gakoa.
 Beti murgil.
 Kanta, mutil
 hire ametsa.
3. Baloi baten desiotan
 indarrak doaz askotan
 irudiak bihurturikan antzu.
 Diru asko boltxikotan
 Pentsakerak artxibotan.
 Poz-pozikan eta denak kontentu.
 Irabazi.
 Denek aski
 txoratzuteko.
4. Liskarrikan nahi duena
 zankadilik hoberena.
 Ostiaka dijoa errezoa.
 Kabroitik hasitzen dena,
 arbitroen gorlapena.
 Larrututzen dute gizarajoa.
 Amaituta,
 lasaituta.
 Gero etxera.

5. Irratiak, telebistak,
kazetari, futbolistak,
kokoteraino daukate jendea.
Futbolaren aktibistak,
publizitate artistak,
zeruak bezaizute nazkatzea.
Denen kanta:
Hau da txapa
jaten duguna.
6. Futbolaren langileak,
gizon prestu dotoreak,
barka bezaite nere ausardia
Maite ditut enkanteak,
futbolzale izateak.
Aspertutzen nau lata den guztiak.
Hala bedi.
Kanta haundi
eguna astean.

PORTUKO MARINELA

Hitzak eta musika: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Gau- ez ta- ber- na zo- ku- e- tan por- tu- koa rra- ba- le- tan ma- ri- nel kan- tu- a.

a. A- hots za- kar moz- kor- tu- e- tan hitz ma- rran- ta- tu- e- tan he- rri min soi- nu- a.

a. Ban- do- ne- o- ia- ren ho- tse- tan pix- ten da sa- be- le- tan zi- rra- ra go- zu- a.

a. Zer- be- za- ren a- tza- pa- rre- tan sor- tzen zai- gu gau- e- tan mai- ta- sun go- gu- a.

a. Ur haun- di- ta- ko on- tzi gi- da- ri- a.

Ez ni u- tzi kai ho- ne- tan min dut ne- re he- rri- a,

min dut ne- re he- rri- a.

1. Gaez taberna zokuetan
portuko arrabaletan
marinel kantua
Ahots zakar mozkortuetan
hitz marrantatueta
herri min soinu.
Bandoneoiaren hotsetan
pixten da sabeletan
zirrara gozua.
Zerbezaren hatzaparretan
sortzen zaigu gauetan
maitasun gogua.
 2. Argi epel salataria
itxaropen ezta
begien gauean.
Maitasuna negu gorrian
aurkitzen den neurrian
dut aldamenean.
Koilare eraztunez jantzia
eskote oparia
neretzat ustean
Patriketako huts aldia
izan dut nabaria
barraren ertzean.
- Er. Ur haunditako on tzi gidaria.
Ez ni utzi kai honetan
min dut nere herria. (bis)
- Er. Ur haunditako...

3. Marinelen bizi merkea,
ipuin bitxiz betea
izaten da beti.
Goizeko izarrik gabea,
umezurtz kantorea
maite kontu gutxi.
Sarritako bakardadea
lagunetik gordea,
ixilean bizi.
Ontzian du bere etxea
Kaietan jolastea
ote du merezi.
Er. Ur haunditako...

GOIZ ILUNETAN KANTU

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Goiz i lu- ne- tan kan- tu, mar- mar es- na- tze- a. Tra- je bel- tze-
tan es- tu, a- ni- mo lu- ze- a. De- si- ra- ga- rri be- ti nor- bait sal- ba-
tze- a. Bai- na be- ra- ri le- hen ho- be gal- de- tze- a.

1. Goiz ilunetan kantu,
mar-mar esnatzea.
Traje beltzetan estu
animo luzea.
Desiragarri beti
norbait salbatzea.
Baina berari lehen
obe galdetzea.
2. Askatasunaren zain
milaka urtetan,
edonori galdezka
bide gurutzetan.
Bakoitza da testigu
bere hausnarketan,
ez da libertaterik
gizonen gauetan.
3. Makilaren ziztua
bizkarretik behera.
Zama hori ote da
libreen aukera?
Ubeldurez idatzi
giza portaera.
Hau ote da bidea
askatasunera?
4. Erori eta altxatuz
eraiki etxola,
askatasun dizdiren
sua dariola.
Markarikan ez jarri,
hau ez da kirola.
Bakoitzak berak daki
zer egin eta nola.

HAUTSI EZ DADIN KATEA

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Ha- si- ak zi- ren ha- si- ak mar- txo- ko
u- da- be- rri- ak - Hel- du ga- be- ko gaz- te- ta-
su- na i- ni- di du gi- za- di- ak Or- le- gi
e- ze min- be- ra ba- tek sor- tzen di- tu ga- rra- xi- ak
Bi- de er- tze- ko xu- me- ta- su- nez ja- io- ko di- ra
be- rri- ak - As- ka- ta- su- nez ler- tu nahi du- en
gu- rehe- rri- ko his- to- ri- ak.

1. Hasiak ziren, hasiak
martxoko udaberriak.
Heldu gabeko gaztetasuna
irudi du gizadiak.
Orlegi heze minbera batek
sortzen ditu garraxiak.
Bide ertzeko xumetasunez
jaioko dira berriak.
Askatasunez lehertu nahi duen
gure herriko historiak.
2. Oihal setaren dizdira
izarretatik begira.
Haize otxanak astindu eta
itzala dakar ontzira.
Itsas zakarra jausten denean
arbasoen iturrira.
Zenbat hilobi, sofrikario,
joanak zero haundira.
Askatasuna, bake garaia
etor dadin gure herrira.
3. Iriki nahirik atea,
pausoka doa jendea,
Tupin goriak deseginetan
urratutako bidea.
Zazpi deabru praka gorriek
jan nahi digute habea.
Baina sustraiak indartuz doaz,
suspertuko da lorea.
Belaunez belauen zainduko dugu
hautsi ez dadin katea.

HILETA DUT KANTATUKO

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Hi-le-ta dut kan-ta-tu-ko, hi-la-ri-ak e-za-ri,
ri, hi-le-ri-ak za-bal-du-ko, hil kan-pa-ia-k me-zu-la-ri.
Fin
ri. De-na da dar-dar ho-tza, de-na da hi-lo-bi;
De-na da he-ri-o-tza, de-na da lur-go-ri, ge-
ra-te-ko i-zo-tzak ohi di-tu c-ka-ri.

Err.: Hileta dut kantatuko.
Hilarriak ezarri.
Hilerriak zabalduko.
Hilkanpaiak mezulari.

2. Armaz su haserrea,
armadunen urrats.
Armaden boterea,
koronelen jolas.
Gure jende gaztea
harturikan solas.
Hileta dut ...

1. Dena da dar-dar hotsa.
Dena da hilobi.
Dena da heriotza.
Dena da lurgorri.
Gerrateko izotzak
ohi ditu ekarri.
Hileta dut ...

3. Noiz gara aspertuko?
Noiz esango aski?
Noiz armak desegingo?
Noiz misilak hautsi?
Kanoiak ixiltzeko
ordua da, noski.
Hileta dut ...

HOGEITAMASEIEAN

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Ho-gei ta ma-se-ie-an sar-tu zi-ren sar-tu gu-re-an, e-txe-
an txa-pel go-rri-du-nek gu sal-ba nahi-e-an. Ge-roz-ti-
kan tris-te-zi-ak, sa-r-ras-ki-ak jo du gu-re he-rri-a -
Gi-zo-nen ahu-le-zi-ak, ba-sa-ti-ak, a-zal-du bait di-
ra De-nak zi-tuz-ten e-tsai, de-nek gi-na-den go-
rri Go-tzai jau-nak i-xo-poz zi-tu-en mar-txan ja-
rri, ho-gei ta ma-se-ie-an, gu-reaz-ken ge-rra-te-an.

1. Hogei tamaseiean sartu ziren sartu gurean, etxean txapelgorridunek gu salba nahiean. Geroztikan tristeziak, sarraskiak, jo du gure herria. Gizonen ahuleziak, basatiak, azaldu baitira. Denak zituzten etsai. Denek ginaden gorri. Gotzai jaunak ixopoz zituen martxan jarri.
2. Giza bizitza zer den, etzuten galdetu, etziren ohartu, fusila sorbaldan zutenean hartu. Giza ehiza zen zabaldu. Desiratu genuen ausardia Odol putzuak husteko, arintzeko, gure gabezia. Gauaren ilunean, balaz zituzten hiltzen. Giza gaiztoz mundua askatutzeko omen.

Hogeamaseiean
gure azken gerratean.

3. Gerra zenean ito;
behar zen barkatu,
behar gendun ahaztu,
gure hildakoak
lurpean tapatu.
Baina nun da memoria,
kantaria,
galtzeko denboretan.
Oroitzapenen magia
setatia,
duten bihotzetan.
Jaunak bezaie zeru.
Sendietan gaubela.
Ahaztuak ezin ahantz
bizirik dirautela.
Hogeamaseiean
gure azken gerratean.

Hogeamaseiean,
gure azken gerratean.

ILTZAILE BAT BEZALA

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1964

(Txistuka)

Il-tzai-le bat-be-ze-la e-men na-ra-ma-
te; bi-es-ku-ak-lo-tu-rik mun-du-tik a-par-
te. E-rru-rik ez-du-da-la a-zal-du nai nu-
ke. E-gi-a nai-du-nan-tzat e-ma-na dut mer-ke.

1. Iltzaile bat bezela
hemen naramate.
Bi eskuak loturik
mundutik aparte.
Errurik ez dudala
azaldu nai nuke.
Egia nai dunantzat
emana dut merke.
2. Egia esan eta
zigorrez erantzun.
Gure bizkar moretan
diteke irakur.
Egia esan eta
obe te da entzun,
munduak esandako
zortzi mila gezur.
3. Nola nai dela ere,
egirik ez utzi.
Naiz zigorrez laztandu
zure gorputzari.
Gure eginkizuna
eman munduari,
egiak giartzen dun
indar berri hori.

ITSASOAN URAK ANDI DIRE

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1968

Zaz- pi la- gu- ne- ko fa- mi- li ba- te- an a- ro- tza zen gu- re
ai- ta. Gu- re e- rri- ko al- ka- te ez i- zan a- rren lan e- gi- ten zu- e-
na I- tsa- so- an u- rak an- di di- re mur- gil- du nai du- a- nen-
tzat. Gu- re e- rri- ko la- nak an- di di- re, as- tun - di- re, go-
gor di- re za- ti- tu- rik gau- de- nen- tzat. I- tzat.

1. Zazpi laguneko famili batean
arotza zen gure aita.
Gure erriko alkate ez izan arren,
lan egiten zuena.

Err.: Itsasoan urak andi dire,
murgildu nai duanentzat.
Gure erriko lanak
andi dire,
astun dire,
gogor dire,
zatiturik gaudenentzat.

2. Markatzen ari diren bide nabarra
ez da izango guretzat.
Leengo sokari ezarririk datorren
oztopo latz besterik.
- Itxasoan urak...

JORGE OTEIZARI

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Hu- tsa be- te ze- nu- en i- ru- di- men hu- tsez.
Gu- re ba- kar- da- de- a ler- tu zen a- me- tsez. Eus- kal- dun nor- ta-
su- na bi- zi gen- dun lo- tsez. A- ma lu- rrak zin- tu- en
e- ka- rri ma- ia- tsez. Ha- rro da gu- rehe- ri- a
zuk sor- tu i- de- iez.

1. Hutsa bete zenuen irudimen utsez.
Gure bakardadea lehertu zen ametsez.
Euskaldun nortasuna bizi gendun lotsez.
Ama lurrak zintuen ekarri maiatzez.
Harro da gure herria zuk sortu ideiez.
2. Orioko barratik mundu zabalera,
zure begi argiek sortu itzalera.
Hamaika itxaropen!
Hamaika galdera Sentipenez bizia emanikan zera.
Euskal harri guztien urrezko liderra.
3. Tiriki tauki tauki burniaren hotsa,
aiotsez estaltzen du oihartzun mingotsa.
Zure esku bitxiek emanikan poza,
gure begiek dute erraietik goza,
bortuetatik sortuz gure esperantza
4. Euskal lehen gizona hartuaz oinarri,
begietan pausatu hainbeste ilargi.
Eskolaren mintzoa guregan ezarri.
Euskal amilduraren giltza duzu hautsi.
Jorge zure argia biziko da beti.

MACHU-PICHU

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona

Urtea: 1998

Ma- chu- Pi- chu he- ga- le- an kon- do- rrak mai- su ai-
 re- an; ja- io da e- guz- ki- a, lu- di- a- ren bi- zi-
 a. In- di- o be- gi az- ka- rra a- di- an e- gon be-
 ha- rra dau- kak hi- re men- di- tik; sal- ba e- tsa- ie- ta-
 tik; dau- kak hi- re men- di- tik sal- bal e- tsa- ie- ta-
 tik.

1. Machu-Pichu hegalean
 kondorrek maisu airean;
 jaio da eguzkia
 ludiaren bizia. (bis)
 Indio begi azkarra,
 adian egon beharra
 daukak hire menditik
 Salba etsaietatik! (bis)
2. Urrutitik etorriak,
 bizardun azal zuriak,
 ardi otxanen irudi,
 denen jabeak aurki. (bis).
 Hire hizkuntza, hire ohiturak,
 indio zaharren kutunak,
 irentsirik otsoak,
 salba haute basoak. (bis)
3. Omen dakarren pakeak,
 armadun bizar luzeak,
 gurutze eta bandera,
 biblian du sorrera. (bis)
 Ados direnei astiro,
 besteei arma eta tiro.
 Urreakiaren menpe,
 Jainko bakarra dute. (bis).
4. Indio bizar gabea,
 sutu duk hire bakea.
 Burua jaitsiarazi,
 mendi gainean utzi. (bis)
 Baina hire nortasunak
 altxa dizkik oihartzunak.
 Berrito hadi mundura
 dagokiken lekura. (bis)

MARTIN LUTHER KING

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1966

Bi man do au rre ti kan di tu zu la, gor putz ka rro zar
ro tu zai z ki gu gu re e rra iak, si nis tu e zi
ba ten gai ne an mun du guz ti ak zu re kin ba te ra la,
ne tik i e si Gor putz za rre an in da rra be ze ra la,
na bai tu du o tzi ka ra be re bi o tze an, Be
zu re mai ta sun bi de ak ti ro za ka rrak Ez ez e tsil Gu
re a de gu bi zi tza. Goi ze ko e guz ki
go rri a gu rei txa ro pe nen i tu rri a.
Coda
A tze nik ar ki tu de zu pa ke a.

1. Bi mando aurretikan dituzula.
Gorputz karro zar baten gainean.
Mundu guztiak zurekin batera
nabaitu du otzikara bere biotzean.
Berotu zaizkigu gure erraiak,
sinistu ezinetik igesi.
Gorputz zarrean indarra bezela,
zure maitasun bideak
tiro zakarrak aztuarazi.
- Err.: Ez, ez etsi!
Gurea degu bizitza.
Goizeko eguzki gorria,
Gure itxaropenen iturria.
2. Zure bizitza burrukatu beti,
giza eskubidearen bila.
Maitasuna artuaz zure gidari,
izan dituzu bidean estropotzu mila.
Bakezaleen gidari aundia.
Askatu nai zure anai beltzak.
Gaizkileen atzaparretan gorputz,
arkitzen dirade orain
zure maitasunaren ametsak.
Ez...
3. Azkenik aurkitu dezu pakea.
Ilotzik lortu askatasuna.
Azkenik zabaldurikan zuretzat
Eguzkia begiz ikusko dezun eguna.
Oroi zaite emen gelditzen geran,
zure anai beartsu guztiaz;
askatzeko beingoz eta betiko
gizona gogor loturik
daukaten kate izugarriak.
Ez...
Azkenik aurkitu....

NERE MAITEARI

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

E- kai- tzak du txi- mis- ta e- rron- ka e- zau- ga rri, zu ne- re te- le- bis-
ta bi- zi- tza go- za- ga- rri, mai- te min- du- en e- rre- ka bi- ho- tzen fres- ka- ga-
rri, zu- re be- gi- en o- re- ka ne- re na- ien i- tu- rri.

Be- gi- en i- ru- di- me- nez ze- ru- a zu- re gan nu- en i- ku-
si. Es- ta- li- rik zo- ri- o- nez zu- re ka- te-
c- tan mur- gil- duz jau- si. Xer- ka nin- du- zum gau
bel- tzez a- me- tse- tan zi- nen be- ti na- gu- si. Zu ga- be e- zin bi-
zi- ez, e- zer ez ta de- na zi- tzai- dan hau- tsi.

1. Ekaitzak du tximista
 erronka ezaugarri.
 Zu nere telebista
 bizitza gozagarri.
 Maite minduen erreka
 bihotzen freskagarri.
 Zure begien oreka
 nere nahien iturri
 Begien irudimenez
 zerua zuregan nuen ikusi.
 Estalirik zorionez
 zure kateetan murgilduz jausi.
 Xerka ninduzun gau beltzez
 ametsetan zinen beti nagusi.
 Zu gabe ezin biziez
 ezer ez eta dena zitzaidan hautsi.
2. Maiteenetan izar
 argitan argiena,
 mendebaldean nabar
 haizerik epelena.
 Bortuetan itxas adar
 uzta emankorrena.
 Itzazu besoak zabal
 har nazazu den dena.
 Bizitzaren eztaietan
 noizean itzala, noizean argi
 Itxaropenik airean
 ez uka galdetzen, ote den bizi.
 Tristeziaren malkoak
 baratzeko lorez xukatu beti.
 Maite iturri gozoa
 lehortu ez dadin ametsez busti.
3. Udaberriak zuregan
 hartutzen du atsegin.
 Arrano xuriak hegan
 sorgindurik zurekin.
 Pazko loreen dizdira,
 gorteetan erregin.
 Zure besoen kabira
 maite, nahi nuke hurbil.
 Adiorikan gabeko zelata eguna
 nabarmentzean,
 piztu zazu zoriona
 Ez zaite erori hodei beltzean.
 Amoranteen zalduna
 loratuko dugu bien artean
 bataiatzeko iluna
 dadin argi berri lur zabalean.

GANBELU ZAHARRA

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
 Urtea: 1998

Ni naiz gan-belu za-harra, mai-te dut ne-
 re bi-zi-a, mi-la e-sal-diz hau-tsi-a Zer no-
 la-ren ho-tzi-ka-ra
 Bi-zi se-na-ren gal-da-ra ja-so nu-en o-pa-
 ri-tza a. Bi-hotz tau-pa-den neu-ri-ri-a i-xur-tzen zait be-gi-
 ra. Noiz-bait e-gin dut al-ga-ra das-ta-tuz mun-du-be-
 ta-ra I-ru-ri-a.

1. Ni naiz ganbelu zaharra
maite dut nere bizia
mila esaldiz hautsia,
zer-nolaren hotzikara.
Bizi senaren galdara
jaso nuen oparia.
Bihotz taupaden neurria
ixurtxen zait begitara.
Irudimen nabaria
jaiotzen zait bizitzara.
Noizbait egin dut algara
dastatuz mundu berria.
2. Hemen behar nuen ausart,
beste guziak bezala.
Ez dut irudi apala,
albokoan grina dakart.
Behar nuke egin zirt-zart,
har askatasun zabala,
hautsi legeen itzala
errespetatuaz alkar.
Zorionaren mantala
bihotz aterpean damart.
Murmurio hautsa mar-mar
maitasunaren ezpala.
3. Badut nere bihotzean
egin behar denerako.
Hartu ditut kanturako
mila ordu magalean
Testigutza bortitzean
zerbait utzi gerorako,
nahiz ez dudan ez altxako
oihartzunik oihanean.
Ez dut nahi azkenerako
uzterik nere aurrean,
negar malkorik airean
gau ilunabarrerako.

SAINDUAK BALIRE

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Sain- du- ak ba- li- re gu- re de- a- bru za- ha- rrak,
Zen- tzu- rik ez lu- ke bo- rro- ka e gin be- ha- rrak.
Sain- du i- ze- ne- ko sal- ba- tzai- le- en go- ba- rak
de- se- gin- go di- tu dauz- ka- gun in- dar pi- xa- rrak.

<p>1 Sainduak balire,
gure deabru zaharrak.
Zentzurik ez luke
borroka egin beharrak.
Saindu izeneko
salbatzaileen gobarak,
desegingo ditu
dauzkagun indar pixarrak.</p>	<p>2 Ez dugu espero
inorrek emandakotik.
Mahain gainekoa
da guk egositakotik.
Errogatibetan
saiatu arren gogotik,
inork aterako
ez gaitu gu zulotik.</p>
<p>3. Egungo zirkoak,
denentzat badauka toki.
Bezperetan saia
kantatzen denak goxoki.
Jaialdi eder bat
biltzeko denak osoki.
Giza gailurretan
pakea lortzeko aurki.</p>	<p>4. Gero atzanean
jo dezagun bibolina
aingeru korua
denentzat dadin urdina.
Balkoietan para
gizakien ikurrina,
inoiz izango ote
guztientzako berdina.</p>

HARRI, HARRI, HAR

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
Urtea: 1993

U- da- be- rri- ak du ba- ra- tze- an lo- re,
go- rri- tan e- der- ta- sun ta- de- na ko- lo- re. Au- zo- ko e- rre- zo-
ak i- da- tzi- ri- kan dau- de; de- na - i- zan da- din gaur fes-
ta ta a- mo- re. Ha- rri, Ha- rri, Har Ha- rri, Har- tza- le.
I- za- rren zi- me- tan gai- te- an mai- ta- le. Ha- rri, Ha- rri,
Har Ha- rri, Har- tza- le. I- za- rren zi- me- tan gai-
te- an mai- ta- le.

1. Udaberriak du baratzen lore; gorritan edertasun eta dena kolore. Auzoko errezoak idatzirika daude, dena izan dadin gaur festa eta amore. Harri, Harri, Har, harri hartzale. Izarren zimetan gaitean maitale. (bis)
2. Maitearen begi, irudimen gozo, sorginen mantupear murgiltzen nau oso. Ilargi itzalpean begirada asko. Eskutik heldu eta amets urdin franko Harri,...
3. Besarkada ezti liluragarria. Zure ezpainetatik krabelin gorria. Zoramen mundutik xurga dut guztia. Zonbi baten antzera daramat bizia. Harri,...
4. Maitasunez beti oroituko gera, bizitzak zentzurik ez dauka bestela. Gure baitako larros jaio berri dena, bihotzetik indartu behar du kemena. Harri,...

ZATOZTE GUREKIN

Hitzak eta doinua: Julen Lekuona
 Urtea: 1975

Za-toz-te gu-re-kin, a-nai ge-ra-ne-kin Za-bal za-gun
 gu-rea-te a, has-gai-te-an mai-ta-sun bi-la. Es-ku-ak cl-
 kar-tu, bi-ho-tzak uz-tar-tu, sor-tu de-din gu-re ar-te-an
 eus-kal lo-re a. E-san de-za-gun, ez. On-do da-ki-gu-nez,
 gu-rear-te-an sor-tzen bai-ta oz-to-po-rik lu-ze e-ta la-tze-
 na Be-gi-ak lu-za-tu, de-za-gun as-ma-tu. Zein o-te den
 gu-re-tza-ko bi-de ba-ka-rra. e-gin-go da i-tsa-so-an
 ba-re-ta-su-na

1. Zatozte gurekin
anai geranekin.
Zabal zagun gure atea
has gaitean maitasun bila.
Eskuak alkartu,
bihotzak uztartu.
Sortu dadin gure artean
euskal lorea.
2. Esan dezagun, ez.
Ondo dakigunez,
gure artean sortzen baita
oztoporik luze eta latzena.
Begiak luzatu
dezagun asmatu.
Zein ote den guretzako
bide bakarra.
3. Gure bizikera
dezagun aukera,
zabal dadin denentzako
aspaldiko udaberria.
Eguzkiarekin,
osasunarekin
egingo da itsasoan
baretasuna.

ZERTAZ ARI

Hitzak eta doinuua: Julen Lekuona
Urtea: 1998

Zer-taz a-ri, zer-taz pen-tsa ar-gi-rik - ez den - u-
ne-tan, - e-guz-ki-ak lo-zo-rr-o e-tan gu-re bai-tan uz-ten du xe-de-
a. Ar-gi-mu-til - be-ki-gu - gu-re nahi-a - e-ta nun?
Nun da iz-pi-ri-tu en ma-ji-a? - - Ha-ra no-la ber-piz-ten
bait den ba-rru-ko bi-zitz gor-de-a - - Jain-ko-i-
zun di-fe-ren te- - a - ko-ka-tzen zai-gu a-za-le-
an - Al-ga-ra haun-di ber-dez piz-tu-tzen da au-zo-a.
es tre-sa ti-xa-tu be-ha-trez. mai-te zu-rei-ru-di ihes-ko-
rra. - As-ka-ta-sun iz-pi-ri-tu-a - e-za-rr-rik du ma-ga-le-
an. - Au-ke-ra tzen has-ten de-ne- - an zo-ko-ra-tu-tzen nau ni be-
ti. - Ha-rr-ri-du rak ko-kil-du - ta be-rr-ri-ro e-txe-ra
gau-e-an min-be-raz be-te-rik, - - gau-e-an min-be-raz be-te-rik.

1. Zertaz ari?
Zertaz pentsa?
Argirik ez den unetan.
Eguzkiak
lo zorroetan,
gure baitan uzten du xedea.
Argimutil
bekigu gure nahia.
Eta nun?
Nun da izpirituen magia?
2. Hara nola
berpizten baiten
barruko bizitz gordea.
Jainkoizun
diferentea
kokatzen zaigu azalean.
Algara haundi
berdez piztutzen da
auzoa,
estresa uxatu beharrez.
3. Lige aunitz
piztutzen ditu,
koloretako argiak.
Irudimen kilikariak
jolas gura sortuz bihotzean.
Solasetan galdezka
nere baitan, eta noiz?
Noiz aurkiko nere maitea?
4. Tximeletak
jira bueltan
kubata baten bazterrean.
Par-algarak
aldamenean
nabarmenik bakardadea.
Mamiturik urrezko karioletan dijoan,
maite, zure irudi iheskorra.
5. Askatasun izpiritua
ezarririk du magalean.
Aukeratzen hasten denean
zokoratzen nau ni beti.
Harridurak kokildu eta berriro etxera
gauen minberaz beterik.